

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὕπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

- Συνεισφέρον ὑπὲρ τοῦ «Εὐρυθροῦ Σταυροῦ»
- Ἡ ἐν Παρισίοις Ἐπιτροπὴ τῶν Κυριῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς κυρίας Χαρικλείας· Ὑψηλάντου φρ. 16,000.
- Ὁ ἐκ Παξῶν κ. Ἀναστάσιος Βελιανίτης φρ. 3,000.
- Οἱ ἐν Τελεόρμικῃ τῆς Ῥωμανίας ὁμογενεῖς φρ. 2,000.
- Διάφοροι ἐκ τοῦ δήμου Τηνίων 670 δραχμάς.
- Ἡ κυρία Ἀντωνία Κερόπου Μπογδάνου φρ. 250.
- Ἡ ἐν Μυκόνῳ ἱερὰ Μονὴ τῆς Θεοτόκου ἀνέγραψεν ἐν τῇ προϋπολογισμῷ αὐτῆς ἀνά δραχ. 100 ἐτησίως ὑπὲρ τῆς Ἑταιρίας τῶν φυλακῶν, ὑπὲρ τοῦ «Εὐρυθροῦ Σταυροῦ» καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου.
- Ὑπὲρ τῆς Ἑταιρίας τῶν φυλακῶν προσήνεγκον διάφορα ποσὰ δῆμοι τινὲς καὶ Μοναὶ τοῦ Κράτους.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Αἱ ὑπὸ τοῦ κ. Schliemann εἰς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας δωρηθεῖσαι τρωϊκαὶ ἀρχαιοτῆτες μετηνέγκθησαν πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐντὸς τεσσαράκοντα κιβωτίων ἐκ Λονδίνου εἰς Βερολίνον καὶ κατετίθησαν προσωρινῶς εἰς τὸ νέον Μουσεῖον τῶν Τεχνῶν, μέχρις οὗ ἀποπεράτωθῇ τὸ Ἐθνολογικὸν Μουσεῖον, εἰς τοῦ ὁποῖου τὰς αἰθούσας θέλουσιν ὀριστικῶς κατατεθῆ.

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἀπεθύνηκε πρὸς τὸν διδάτορα κ. Schliemann εὐχαριστήριον ἐπιστολὴν διὰ τὴν δωρηθεῖσαν αὐτῷ πολυτίμον ἀρχαιολογικὴν συλλογὴν.

— Ἐν Νικαίᾳ, τῇ γενεθλίᾳ πόλει τοῦ Γαριβάλδη, πρόκειται νὰ ἱδρῇσιν εἰς αὐτὸν μεγαλοπρεπὲς μνημεῖον, οὗτινος ἡμερῆς τις δημοσιεύει τὴν ἐπομένην περιγραφὴν.

Ἐπὶ ὑποδάθρου 5 μέτρων πλάτους καὶ 1 ὕψους, φέροντες εἰς τὰς 4 πλευρὰς ἀπεικονισμένους πρῶρας πλοίου καὶ ἐκτισμένον ἐν τῷ μέσῳ εὐρείας δεξαμενῆς, ἀνυψοῦται στυλοβάτης, οὗτινος ἡ κυρία πρόσοψις κοσμεῖται ὑπὸ γλυφῆς παριστώσης τὰ σύμβολα τῆς Νικαίας· ἄνω δὲ ταύτης δὴρχει κεχαρμαγμένη ἡ ἐπιγραφὴ· — Ἡ Γαλλία τῷ Γαριβάλδῃ. Ἐπὶ τῶν ἄλλων πλευρῶν τοῦ στυλοβάτου ἀναγινώσκονται αἱ ἐπόμεναι ἐπιγραφαί· — Τοῖς χιλιῖς. — Τῷ στρατῷ Βοσγίων. — Τῷ στρατῷ τῆς Χρυσῆς Ἀκτῆς (Côte-d'Or). Ἐπὶ τοῦ στυλοβάτου εἶνε ἱδρυμένη στήλη κεκολοβωμένη. Εἰς ὕψος 5 μέτρων ἀπὸ τοῦ ἑδάφους ὑπάρχει ἐπὶ τῆς στήλης ἡ τετραγώνος πλάξ, φέρουσα περίοσμον ἐξ ἀνθρώπων, ἡ ἀπεικονίζουσα τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν τῶν μνημείων, τοῦτέστι τὴν κοιτίδα τοῦ Γαριβάλδη, τεθειμένη ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς πατρίδος.

— Ἐν Λονδίῳ ἐπωλήθη ἐσχάτως ἐν δημοπρασίᾳ ἡ βιβλιοθήκη τοῦ λόρδου Clave, ἣτις ἐφημιζέτο καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην διὰ τὰ σπανιώτατα συγγράμματα, ἅτινα περιεῖχε, καὶ οὐκ ὀλίγα πολυτίμητα χειρόγραφα. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ πώλησις προσεῖλκυσε πλῆθος φιλοβιβλιῶν, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀλλοδαπῆς. Μεταξὺ τῶν βιβλίων, τῶν πωληθέντων εἰς μεγάλας τιμὰς, εἶνε ἐκδοσίς τις τοῦ Σαίξπηρου ἐκποιηθεῖσα ἀντὶ 2,080 φράγκων, ἔργον τι τοῦ Walpole σχολιασμένον ὑπὸ τοῦ ἴδιου καὶ περιέχον δεκάκα αὐτογράφοις ἐπιστολάς του ἀντὶ 4,375 φράγκ. καὶ τέλος τὸ χειρόγραφον τοῦ «Guy Mannering» ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Βάλτερ Σκὼτ γερραμμένον ἀντὶ 9,750 φράγκων.

— Ἐν Ἀμστερδάμῳ ἱδρύθη πρὸ τινος νέον πανεπιστήμιον πρὸς τῇ ᾗδῃ ὑπάρχοντι, ὅπερ συντηρεῖται δαπάναις τῆς πόλεως. Τὸ νέον ἴδρυμα συνεστήθη δι' ἐράνων, ἡ δ' ἐν αὐτῷ διδασκαλία γιγνέσεται ἐπὶ τῇ βράσει τῆς θρησκείας τῶν διαμαρτυρουμένων.

— Ἐν Στοκχόλμῃ κατηρτίσθη πρὸ ὀλίγου δημοσίᾳ δαπάνῃ Μουσεῖον πυροβολικοῦ, ὅπερ διατιροῦμενον εἰς 12 τμήματα περιλαμβάνει πᾶν ὃ τι ἀναφέρεται εἰς τὸ ὄπλον τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἔτους 1500 μέχρι σήμερον.

— Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἀλλὰ καὶ ἐκδιδομένων γερμανικῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν ἀνέρχεται εἰς 5,135.

— Νεαὶ ἀνακαλύψεις ἐγένοντο ἐσχάτως ἐν Πομπηφαί. Ἐν τῇ ἐξακολουθήσει τῶν ἀνασκαφῶν κατὰ τὴν ἐνάτην περιφ-

ρῖαν ἀνεκαλύφθη οἰκία τις, ἣτις κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν διαρῆσιν διαφέρει οὐσιαστικῶς ἀπὸ πάσας, ὅσαι ἐξεγνώσθησαν μέχρι τοῦδε· ἐν ἄλλῃ δὲ συνεχομένη μετὰ τὴν προηγουμένην οἰκίαν εὐρέθη τετράγωνον κάτοπτρον ἔχον μέλαιναν θελόν, προσηλωμένον εἰς τὸν τοῖχον διὰ τριῶν ἡλίων καὶ ἀντανάκλων, ἅμα ὡς ἤθελεν ὑγρανθῇ, τὰ πρὸ αὐτοῦ τιθέμενα ἀντικείμενα. Ἐν τρίτῃ δὲ τινι οἰκίᾳ ἀνεκαλύφθησαν τέσσαρες τοιχογραφίαι παριστάνουσαι τὴν ὑπὸ τοῦ Περσέως ἀπειλευθέρωσιν τῆς Ἀνδρομάχης, τὴν εἰς Τροίαν εἰσαγωγὴν τοῦ Δουρείου ἔκπου, ἄλσος, νύμφας καὶ διάφορα ἄλλα ἀντικείμενα.

— Ἐν τῇ μικρᾷ πόλει τῆς νοτίου Ἰταλίας Ostuni, οὗ μακρὰν τοῦ Βρενδισίου κειμένη, ἀνεκαλύφθη ἐκτεταμένη νεκροπολις ἀρχαία. Ἡδὴ κατὰ τὸ 1845 εἶχον εὐρεθῇ αὐτοῖς τάφοι τινὲς καὶ τινες μεσαιωνικαὶ ἐπιγραφαί· ἀλλὰ νῦν οἱ εὐρεθέντες τάφοι εἶνε πάμπολλοι ἐνέχοντες, πλὴν τῶν νεκρῶν, ἀγγεῖα καὶ παντοῖα ἄλλα κτερίσματα.

— Τὸ ἐν Νεαπόλει Ἐθνικὸν Μουσεῖον ἀπέκτησεν ἐπ' ἐσχάτων τέσσαρα ὀρεγμάτια ἀγαλμάτια ἄγρια λόγου εὐρεθέντα ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Πομπηφαις. Καὶ τὸ μὲν παριστάνει τὸν Ἑρωτα φέροντα ἐπὶ τῶν ὤμων δελφίνα, ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ὁποῖου ἀνέδρουν πίδαξ ὕδατος. Τὸ ἀγαλμα τοῦτο, ἔχον ὕψος ἐξήκοντα ἑκατοστομέτρων, ἀνάγεται εἰς τοὺς καλοὺς Ῥωμαϊκοὺς χρόνους. Τὰ δὲ τρία ἄλλα ἀγάλματα, ἅτινα εἶνε μικρότερα, καὶ ὧν τὸ κυριώτατον παριστάνει τὴν Ἀφροδίαν, εὐρέθησαν ἐν τινι ναοειδῇ κόγχῃ.

— Ἡ χρῆσις τοῦ τηλεφώνου, τοῦ ὑπὸ τοῦ Graham Bell ἐκινηθέντος θαυμασίου ὄργάνου, ὁσημέραι ἐπεκτείνεται, αἱ δὲ προσδοκίαι, τὰς ὁποίας πάντες περὶ αὐτοῦ ἐσχημάτισαν, φαίνονται πληρούμεναι. Ἀμερικανὸς τις, ὁ κ. Ἐδουάρδος Fry, ἐν ἐπιστολῇ αὐτοῦ, ἣν ἀπευθύνει πρὸς τὸν ἐν Νιῇ Γόρκῃ θεατρῶν Μαρπλεσον, γνωστοποιεῖ ὅτι κατέκρινε διὰ τοῦ τηλεφώνου νὰ διαδιδάσῃ ἐντελέστατα ὅλην τὴν μουσικὴν τοῦ κατὰ τινα ἑσπέραν ἐν τῷ θεάτρῳ παριστανομένου μελοδράματος τοῦ Βελλίνι «Puritani». Ἐκ τῆς ἀποδείξεως ταύτης, λέγει ὁ κ. Fry, ἕκαστος δύναται νὰ συμπέραν πόσον εὐχάριστον διὰ πάντα θὰ εἶνε νὰ δύναται πόσον εὐκόλως νὰ παρέχῃ εἰς συναναστροφὴν, ἣν ἐπροσκάλεσεν εἰς τὸν οἶκόν του, τὴν οὕτως ἐκλεκτὴν ἀπόλαυσιν τῆς μουσικῆς· καὶ πόσον ἐξ ἄλλου ἐπικερδὲς εἰς τοὺς διευθυντάς τῶν θεάτρων καὶ τῶν μουσικῶν συναυλιῶν, οἵτινες διὰ τῆς ἐνοικιασεως ἰδίων τηλεφωνικῶν συρμάτων δὲ δύνανται νὰ ἐπαυξάνωσι σημαντικῶς τὰς εἰσπράξεις τῶν παρastasεων. Ἐν μόνον ἔχει μειονέκτημα ἡ τοιαύτη χρῆσις τοῦ τηλεφώνου, ὅτι δὲν δύναται νὰ παράσῃ εἰς τοὺς ἀκούοντας καὶ τὴν εὐχαρίστησιν τῆς θέας τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ, τῆς σκηникῆς διακοσμήσεως καὶ τῶν εἰς τὴν παράστασιν παριστανόμενων καλλόνων, καὶ προσεῖται ὅτι τοὺς λίαν ὀψιλοὺς καὶ ἰσχυροὺς ἤχους μεταδίδει ἐπὶ τοῦ παρόντος μετὰ δυσκολίας. Πρὸς τοῦτοις παρετηρήθη ὅτι, ἐνῷ ὄργانون τινῶν τοὺς ἤχους διαδιδάσκει ἐξαιρετα, ἄλλων ἀλλοιόνει δόλιν τὴν φωνὴν, ὡς τῆς βαρέθου, τοῦ βαρυαύλου, τοῦ αὐλοῦ καὶ τοῦ τυμπάνου ἄλλα αἱ ἐλλείψεις αὗται θέλουσι βεβαίως διορθωθῇ ἐν τῷ μέλλοντι διὰ τῆς τελειοποιήσεως τοῦ ὄργάνου.

— Ἐν Ἀμερικῇ κατεσκευάσθη ἐσχάτως περιεργατὴ ἀτμάμαξ. Ἐπειδὴ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ πολλάκις τὸν χειμῶνα οἱ σιδηρόδρομοι καλύπτονται ὑπὸ χιόνος καὶ πάγου, οὕτω δ' ἐπέρχεται διακοπὴ τῆς συγκοινωνίας, ἡ ἐν λόγῳ ἀτμάμαξ ἔχει τὸ πλεονέκτημα, ἐνῷ τρέχει ἐπὶ τῶν σιδηρῶν ῥάβδων, νὰ διαλύῃ τὴν ἐπ' αὐτῶν τυχόν ὑπάρχουσαν χιόνον ἢ πάγον. Τοῦτο δὲ κατορθοῦται, διότι οἱ τροχοὶ τῆς ἀτμάμαξης περιστρέφονται ἐντὸς ἐστίας ἰσχυρότατα δι' ἀνθρώκων θερμαινομένης, ἐξ οὗ εἰς ὀλίγα λεπτά γίνονται διάπυροι.

— Πρὸ ἱκανοῦ χρόνου ὁ διευθυντὴς τοῦ «Κήρυκος τῆς Νέας Γόρκης» κ. Βέννερ, ἐξοπλίσας ἰδίᾳ δαπάνῃ τὸ ἀτμόπλοιο «Jeannette» ἀπέστειλεν αὐτὸ εἰς τὸν βορείον πόλον πρὸς ἐξερεύνησιν τῶν περὶ αὐτὸν χωρῶν. Ἐπειδὴ δ' ἔκτοτε οὐδεμίᾳ εἰδησίᾳ ἀφίκετο εἰς Ἀμερικὴν περὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ἐκείνου καὶ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ, τελευταῖον τῇ προτάσει τοῦ γεροῦσιαστοῦ Mac-Pherson ἡ ἀμερικανικὴ Γερουσία ἐψήφισε τὴν ἀναγκαίαν πίστωσιν εἰς ἐξοπλισμὸν

ἄλλου ἀτμοπλοίου, ὅπερ νὰ μεταβῇ εἰς ἀναζήτησιν τῆς «Jeannete».

Ο κ. Mac-Pherson ἀνέγνω ἐπιστολὴν τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ, συμβουλευόντος τὴν ἀγορὰν ἀτμοπλοίου ὅς τὰ νῆα φαλαινυθῶν, πρὸς τοῦτο δὲ προέτεινε εἰς τὴν Γερουσίαν νὰ χορηγήσῃ πίστωσιν 175.000 λ. στερλινῶν, προσθέσας οὕτως τῆς «Jeannete» ὑπάρχουσιν ἔτι εἰς τὰς πολιτικὰς θαλάσσας δύο ἄλλα πλοῖα δεδωμένα βοηθείας.

Ἡ πρότασις τοῦ κ. Mac-Pherson ἐγένετο, ὡς εἰπομέν, δεκτὴ ἐν τῇ Γερουσίᾳ, παρεμπέμφθη δὲ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων, ἥτις θέλει συζητήσει μετ' ὀλίγας ἡμέρας καὶ κατὰ πάσαν πιθανότητα παραδεχθῇ αὐτήν.

— Αἱ ἐφημερίδες ἐξακολουθοῦσιν ἀναγράφουσαι τὰ κατὰ τὴν θεατρικὴν περίοδον τῆς Σάρας Bernhardt ἐν Ἀμερικῇ. Ὑπελογίσθη ὅτι εἰ μόνον ἔξ παραστάσεων δοθεισῶν ἐν Chicago, ἔθνα νῦν εὐρίσκειται ἡ διάσπαρτος ἡθοποιὸς, εἰσαπράχθησαν 102.600 φράγκα, τὸ δὲ προϊόν τῶν ἐξήκοντα ἔξ παραστάσεων, ἃς ἔδωκε μέχρι τοῦδε, ἀνῆλθεν εἰς 1.137, 300 φράγκα.

— Ὁρολογιοποιὸς τις ἐν Κοπεγχάγῃ κατεσκευάσεν ὥρολόγιον, ὅπερ τῇ βοήθειᾳ ἡλεκτρικοῦ βεβήματος κανονίζεται ἀφ' ἑαυτοῦ. Διὰ τίνος ἡλεκτρομαγνήτου τὸ ἐλατήριο τοῦ ὥρολογίου διατηρεῖται εἰς διαρκὴ ἐντάσει, οὕτω δὲ ἡ κίνησις τοῦ ὥρολογίου ἐξακολουθεῖ ἀδιάκοπος, καὶ δύναται νὰ διαρκέσῃ πλέον τοῦ ἑξῆς, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη ἄλλης ἐπιμελείας ἢ μόνον ἐπιτηρήσεως τῆς ἡλεκτρικῆς συστοιχίας ἀπ᾽ ἣς ὁ δὲ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο.

— Ἐν τῷ χωρίῳ Βασιλικῇ Ἀνωγείᾳ τῆς Κρήτης, κειμένῳ μεταξὺ Ἡρακλείου καὶ Ῥεθύμνου καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Καϊνοουρίου, ἀνευρέθησαν πέντε μαρμαρίνοι σαρκοφάγοι φέροντες ἀνάγλυφα καλῆς τέχνης.

— Ἐν τῷ χωρίῳ Εὐλικῷ τοῦ δήμου Ἀρμυρίας τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος εὐρέθησαν τάφοι περιέχοντες ὅπλα καὶ ἀρχαῖα ἀγγεῖα.

— Κατὰ σημείωσιν τοῦ νομισματογνώμονος τοῦ ἑθνικοῦ νομισματικοῦ μουσείου κ. Ἀχ. Ποστολάκα ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1879 μέχρι τοῦ ληζάντος Ἰανουαρίου εἰσηλθόντες δωρεῶν εἰς τὸ νομισματικὸν μουσεῖον 1364 νομίσματα, νομισματοθήκη καὶ σύμβολα, ἔξ ὧν χρυσᾷ 4, ἀργυρᾷ καὶ ἐκ κρμάτων 368, ἐκ νικελίου 15, χαλκᾷ καὶ ὀρειχάλκινα 880, μολύβδινα 74, ἐκ κασσιτέρου 19, ἐκ σιδήρου 1, ἔξ ἰδονίου 3.

BIBLIA

2308. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος γ'. Τόμος ΙΑ', 15 Φεβρουαρίου 1881. Ἀριθ. 268 (216). Λεπτὰ 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4ον, σελ. 16. Περιεχόμενα: Ἑρρίκος Σλέμαν. (Αὐτοβιογραφία). — Κωνσταντινούπολις. (Ἐκ τῶν τοῦ Ἑδμ. μόνδου δὲ Αἰμῆς. Μετὰρ. ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ τῆς δεκάτης ἐκδόσεως ὑπὸ ***). — Γινώμη Ἀντισθένοος τοῦ Ἀθηναίου. — Δάνειον πνεῦμα. — Ἀλήθειαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλὴ καθ' ἑδωμάδα.

2309. Βασιλεὺς Ἀλεξάνδρος. Ἐποποιᾶ βυζαντινῆς 10 ἑκατονταετηρίδος, κατὰ τὸ ἐν Ἀνδρῶν ἀνευρέθην χειρόγραφον, ὑπὸ Ἀντ. Μηλιαράκη. Ἐν Ἀθήναις. Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς «Ἑλλην. Ἀνεξαρτησίας», 1881. 8ον, σελ. ις' - 166. (Ἐξεδόθη εἰς 300 μόνον ἀντίτυπα). [Ἀνάλυσιν τῶν προλεγόμενων τοῦ ἔπους τούτου θέλομεν καταχωρίσει εἰς τὸ ἐπόμενον Δελτίον].

2310. Φιλολογικὰ πάρεργα Θ. Ἀφεντούλη II. Τὰ Κρητικά. — Ὡδαὶ Ἀλκαϊκά. — Σύμμικτα. Ἐπιμελεῖα καὶ δαπάνη Ἰω. Ἀγγελοπούλου. Ἀθήνησιν, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς «Παλιγγενεσίας» 73, ὁδὸς Βορρᾶ. 1881. 12ον, σελ. 208. Τιμᾶται δραχ. ν. 2.

2311. Περί ἐπιστημονικοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἀρχαίων ἐλληνικῶν φυτῶν διὰ τῶν ὀνομάτων τοῦ λαοῦ κατὰ τόπους καὶ χρόνους καὶ τῆς ἐκ τούτου ὠφελείας εἰς τὴν ἐτυμολογίαν καὶ λεξικογραφίαν τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης ὑπὸ Σταματίου Δ. Κρίνου. (Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ Ε' τόμου τοῦ «Παρνασσού». Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Παρνασσού». 1881. 8ον, σελ. 29.

[Ἡ μελέτη αὐτῆς τοῦ κ. Στ. Κρίνου, μόνου παρ' ἡμῖν εἰδικοῦ περὶ τὴν ἐλληνικὴν φυτολογικὴν ἀρχαιολογίαν, εἶνε

ἄξις πολλῆς προσοχῆς διὰ τε τὰς ἐνεχομένας αὐτῇ ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις καὶ διὰ τὴν διαγραφὴν ἀληθοῦς μεθόδου πρὸς ἐξερεύνησιν τῶν ἀρχαίων φυτῶν, πολλῶν τῶν ὁποίων γινώσκουμεν ἐκ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων τὸ ὄνομα, ἀλλ' ἀγνοοῦμεν τὸ πρᾶγμα, ἀγνοοῦμεν δὲ ἢ ὅποιον τῶν σημερινῶν φυτῶν κατὰ τὰς διαιρέσεις, ἃς παραδέχεται ἡ σημερινὴ βοτανικὴ ἐπιστήμη, ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἀρχαῖον.

Ἡ μέθοδος τοῦ κ. Κρίνου, τὴν ὁποίαν διὰ διαφόρων παραδειγμάτων ἐν τῇ σπουδαίᾳ αὐτοῦ διατριβᾷ κατεδεικνύει, συνίσταται εἰς τὸ ν' ἀνευρίσκηται πρῶτον τὸ κοινόν καὶ ὁμοῦ δὲ ὁ ὅμοιος τοῦ φυτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο δυνατόν ν' ἔχῃ κατὰ τόπους διάφορα ὀνόματα, δέον ν' ἀνευρίσκωνται καὶ ταῦτα καὶ ν' ἀντιπαρατίθενται τὰ συνώνυμα.

Ἀλλὰ δὲν ἄρκει τοῦτο, διότι πολλάκις τὸ κοινὸν ὄνομα εἶνε τόσον παρεμφερές, ὥστε δυσκόλως δύναται τις ν' ἀναγνωρίσῃ εἰς αὐτὸ ὑποκρυπτόμενον ἀρχαῖον διὰ τοῦτο, δεύτερον, ἀνάγκη νὰ ἀνευρεθῇ ἡ ἱστορία τοῦ ὀνόματος ἐκαστοῦ φυτοῦ, ἔξ ἧς διδασκόμεθα πάσας τὰς φθολογικὰς ἀλλοιώσεις, ἃς ὑπέστη, πρὸς δὲ καὶ τὴν ἀλλαγὴν ἐνίκα τῆς σημασίας κτλ. Ἡ ἱστορία δὲ αὕτη ἀνευρίσκειται εἰς τὰ συγγράμματα τῶν περὶ ἐλληνικῶν φυτῶν γραψάντων ἀρχαίων Ἑλλήνων, Ῥωμαίων, Βυζαντινῶν καὶ ἐπιστημόνων τῆς Δύσεως, ἀσχοληθέντων περὶ τὴν ἐλληνικὴν φυτολογίαν. Λέγει δὲ ὁ κ. Κρίνος «ὅτι πάντα σχεδὸν τὰ κοινὰ τῶν φυτῶν ὀνόματα, εἴτε ὡς λαχάνων, εἴτε ὡς φάρμακων, εἴτε ἄλλως, πως εἰς τὸν λαὸν χρησίμων, ὅν βαρβάρων πολὺ ἐξ αὐτῶν καὶ ἂν φαίνονται, εἶνε αὐτὰ τὰ ἀρχαῖα ὀνόματα ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ τῶν περιστάσεων παραφθαρμένα».

Πρὸς σαφὴ καταλήψιν τῆς θεωρίας τοῦ κ. Σ. Κρίνου ἀναφέρει παραδείγματα ἐλληνικῶν φυτῶν, ἀνελίσσων τὰ ὀνόματα αὐτῶν καὶ τὴν ἱστορίαν κατὰ τόπον καὶ χρόνον, μέγας τῶν περιέργων φθολογικῶν ἀλλοιώσεων. Ἡ λέξις ἐπὶ παραδείγματος ἑλμιγέ-ιγος, ἔξ ἧς καὶ τὸ ἐλμινθοδότανον, οἷας ἀλλοιώσεις ἔλαβεν; ἑλμινε, ἑλμιγέ, ἑλμιγία, ἑρμιγία, ὀρμιγίον, ὀρμίκοι, μερμιγία, μερμιχίον, βεβίγγοι, ἔξ ὧν τὸ ἐλμινθοδότανον, ἑλμιγγοδότανον, ἑρμιγγοδότανον, μερμιχγοδότανον, βεβίγγοδότανον κτλ. Ἔτερον παράδειγμα λέξεως, μαρτυροῦσας καταπληκτικὰς ἀλλοιώσεις φθογγικὰς, ἀναφέρει τὸ βράθ υ (κέδρος). ὅπερ σὺν τῷ χρόνῳ ἔλαβε τὸν τύπον ἀόρατος. Βράθυ, βάραθρον, βάρων, βάρυτον, βοράτη, βόρατος, ἀόρατος. Ἡ κέδρος ἐν Κύπρῳ λέγεται ἀόρατος, βράθ υ δὲ ἐν χειρογράφῳ γλωσσάρῳ καὶ παρὰ Διοσκορίδῃ ἡ ἀγρία κυπάριστος.

Ἀλλὰ πλὴν τούτων καὶ διὰ πολλῶν ἄλλων παραδειγμάτων ὁ κ. Κρίνος καταδεικνύει τὰ σφάλματα, εἰς ἃ ὑπέπεσαν οἱ συγγραφεῖς τῆς Δύσεως, οἱ θελήσαντες νὰ καθορίσωσι τὰ φυτὰ τῆς κλασσικῆς ἢ καὶ τῆς βυζαντινῆς γλωσσίδος, ὀδονοῦμενοι ἐκ μόνης τῆς περιγραφῆς τῶν φυτῶν, ἢν οἱ ἀρχαῖοι καὶ Βυζαντινοὶ ποιοῦσι. Πρὸς τοῦτο δὲ ἐκθέτει τὸν τρόπον, καθ' ὃν καθορίζει τὰ φυτὰ ὁ λαὸς, καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνες βοτανικοὶ, τρόπον ἀτελέστατον, ὃ ἀκολουθήσαντες τινὲς τῶν τῆς Δύσεως βοτανικῶν πρὸς ἐξερεύνησιν τῆς ἀρχαίας γλωσσίδος περιέπεσαν εἰς σφάλματα, ὧν τινα μετέχουσι καὶ τοῦ κοινικοῦ.

Περὶ τῆς μεθόδου αὐτοῦ κ. Κρίνου γράφει «ὅτι εἶνε ἡ καταλληλοτάτη εἰς βεβαίαν ἢ καὶ κατὰ προσέγγισιν πιθανωτέραν ἀνεύρεσιν τῶν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων μνημονευομένων φυτῶν, καὶ ἐπομένως δυναμένη νὰ παρασκευάσῃ ὕλην δεδοκιμασμένην εἰς λεξικογραφίαν, ὅτι, ἐφαρμοσμένη καὶ εἰς τὰ λοιπὰ στοιχεῖα τῆς γλώσσης, ἥτις λαλεῖται σήμερον καθ' ὅμιλον, δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς ἀληθεστέραν ἐτυμολογίαν καὶ ἱστορίαν μὲν ἐκάστης τῶν λέξεων αὐτῆς, ὅτι ἐκ τῆς διττῆς ταύτης μελέτης, ἥτις εἶνε ἡ βάσις τῆς γλωσσολογίας, θέλει διαφωτισθῇ ἡ ἱστορία καὶ ἡ ἐθνολογικὴ σύστασις τοῦ ἔθνους ἡμῶν».

Καὶ τοιαυτὴ ἡ μικρὰ μὲν τὸν ὄγκον, σπουδαία δὲ διὰ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς μελέτη. Ἀλλὰ τὸ μέγα ἔργον τοῦ κ. Κρίνου, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπὸ πολλοῦ ἐργάζεται, εἶνε ἡ φυτολογικὴ ἀρχαιολογία. Καὶ ἀπέδειξε μὲν διὰ τῆς δημοσιευθείσης μελέτης αὐτοῦ καὶ διὰ τῶν ἐν αὐτῇ ὀλίγων παραδειγμάτων καθορισμοῦ ἀρχαίων φυτῶν, τὸ σχέδιον τοῦ οἰκοδομήματός του καὶ λίθους τινὰς ἐπεξεργασμένους, ἡμεῖς ὅμως ἀνυπομόνους ἀναμένομεν τὴν ὥραν, καθ' ἣν θὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸ ὅλον οἰκοδόμημα τοῦ ἀρχαίου τούτου φυτολογικοῦ μουσείου, ἔνθα ἀναγράφεται ἡ ἱστορία ἐκάστου φυτοῦ, κατὰ χρόνον, καὶ θὰ καταδεικνύεται ἡ κατὰ τόπους ἐλληνικὴ ὀνομασία τοῦ.

Σ. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ.]